

REVISTA D'ETNOLOGIA DE CATALUNYA

NÚMERO 38. JULIOL DE 2012

Edició

Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya
Direcció General de Cultura Popular i Tradicional

Editor

Lluís Puig i Gordi

Director

Lluís Calvo

Consell de redacció

Jaume Ayats, Lluís Calvo, Roger Costa,
Josep Fornés, Joan Prat, Ma Carme Queralt

Consell assessor

Jordi Abella, Joan Lluís Alegret, Elisenda
Ardèvol, Jaume Badias, Carme Bergés, M. Jesús Buxó, Víctor
Bretón, Manel Català, Marta Comas, Jesús Contreras, Josep
Crivillé, Manuel Delgado, Jaume Espinagosa, Elena Espuny,
Àlex Farnós, Carles Feixa, Rafel Folch, Carles García, Inma
González, Verònica Guarch, Montserrat Iniesta, Dolors Llopart,
Josep Manyà, Josep Martí, Miquel Martí, Joaquim Mateu,
Eloi Miralles, José Luis Molina, Bienve Moya, Pepa Nogués,
Salvador Palomar, Montserrat Perelló, Adrià Pujol, Xavier Roigé,
Josefina Roma, Joan Soler-Amigó, Montserrat Soronellas, Jordi
Tura, Montserrat Ventura, Ramon Vilar

Coordinadora

Cristina Farran

Coordinació del dossier

M. Jesús Buxó i Rey

Administració

Francesc d'A. López Sala, Judith Coronado

Realització editorial

Roger Jiménez

Disseny gràfic

anversal.com

Coberta

© Westend61 / Getty Images

Contacte

Direcció General de Cultura
Popular i Tradicional
Plaça Salvador Seguí, 1-9
08001, Barcelona
Teléfono 93 316 27 20
Fax 93 567 10 02
"cpcptc.cultura@gencat.cat"
<http://gencat.cat/cultura/cpcptc>

Les opinions expressades en els diferents treballs que es
publiquen són exclusives dels seus autors. En cap cas no
implica necessàriament que la revista o el mateix Departament
de Cultura i Mitjans de Comunicació les comparteixin.

*The opinions expressed in the works published are those of
the author(s) and do not necessarily reflect the views, either of
the Magazine or of the Ministry of Culture and the Media.*

Dipòsit legal: B-46.605-2010

ISSN: 2014-6310

Lluís Puig i Gordi

Director General de Cultura Popular i Tradicional

E L NÚMERO 38 DE LA REVISTA D'ETNOLOGIA DE CATALUNYA (REC) és el primer número que es publica únicament i exclusiva en format digital. Per tant, és la culminació d'una transformació en profunditat que es va iniciar al número 36 i que va incloure tant aspectes formals (compaginació, fotografia i altres) com aspectes de contingut. Amb el pas al suport digital, amb tot el que comporta de disponibilitat, gratuïtat i accessibilitat, es tanca aquesta nova etapa de la REC.

S'HA DE TENIR EN COMPTE que la Revista d'Etnologia de Catalunya fa enguany vint anys de presència continuada, la qual cosa és una fita. La REC ha fet i continuarà fent una llarga travessa, perquè ha superat esculls, tempestes, encalmades...

PERÒ LA LLARGA TRAVESSA ha estat possible sobretot gràcies a l'equip humà que de bon començament hi ha hagut re-re el projecte. Un equip humà que en vint anys, com és lògic, ha anat canviant. Per veure'n l'evolució és molt il·lustratiu l'article de Lluís Calvo d'aquest número.

EN AQUEST SENTIT ÉS DE JUSTÍCIA FELICITAR TOTS els qui, des del lloc que sigui i durant aquests vint anys, han fet possible l'aparició de la REC i agrair-los la feina feta. Com també és de justícia encoratjar tots aquells que a partir d'ara pilotaran la nau, perquè la Revista d'Etnologia de Catalunya (REC) és una publicació de futur. Només una dada, la REC va ser el 2011 la publicació més consultada de RACO (Revistes Catalanes d'Accés Obert), que agrupa totes les publicacions digitals de la Generalitat de Catalunya.

EN AQUESTS DARRERS MESOS ens han deixat d'acompanyar dues persones molt estimades i apreciades per tot l'equip humà del Centre. En Manel Català i en Josep Crivillé no segueixen al nostre costat, si bé en el cor i en el cap de tots nosaltres sempre hi tindran un bri de record, un somriure als llavis i un pensament d'agraïment per tota la feina tan ben feta i per la companyia amb què ens han obsequiat.

ENCAREM AQUESTS NOUS TEMPS amb un traspàs de competències sobre el patrimoni etnològic immaterial a la Direcció General de Patrimoni Cultural dins del procés d'endrega i millora de la gestió de tota l'Administració. Amb la creació de l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural també neix la nova Direcció General de Cultura Popular i Tradicional que compta amb totes les persones que estem ara vinculades al CPCPTC, de nom impronunciable, també anomenades "tradipops", i que, tot i tenir la mateixa interlocució amb la cultura tradicional i l'associacionisme cultural, ens agafem aquest canvi de nom i d'imatge amb ganes i energies renovades de servei públic a la nostra cultura.

Gràcies a tothom per aquests vint anys i bona REC nova en la nova singladura.